

trænge overordentlig meget til. — Dette er de væsentligste Indvendinger imod det ærede Mindretals Forslag, skjøndt heller ikke jeg skal underkende Hensigten dermed. Det er en selvfølge, at det hviler paa et Grundlag, der er fuldstændig forskjelligt fra det Grundlag, hvorpaa Forslagsstillernes og Flertallets Forslag ere byggede. Man har indskrænket sig til at foreslaa de nævnte Ændringer i det oprindelige Forslag, men der vilde selvfølgelig fra Flertallets Side ikke have været Modstand imod at gaa ind paa flere andre Ændringer i Enkeltighederne, hvis Lovforslaget overhovedet derved kunde faa større Udsigt til at gaa igjennem. Men den ærede Indenrigsminister, som jo for Dvrigt, hvad jeg saa ofte har henpeget til, i sine yngre Dage stod mere velvillig ligeoverfor dette Spørgsmaal, end han nu gjør, har i Aar ligeoverfor Udvalget indtaget den samme tilbagetrukne Stilling, og vist den samme Modstand, som han har gjort her i Thinget, og det ærede Medlem for Kjøbenhavn (E. C. Larsen) har ligeledes indtaget det samme Standpunkt, hvorved vel sagtens ogsaa tør betegnes deres Standpunkt, som man tør antage nærmest have sat det ærede Medlem ind i Udvalget. Under disse Omstændigheder har der for Flertallet ikke været sær Anledning til yderligere at forsøge paa at forandre denne eller hin Bestemmelse, Noget, der ellers maaffte kunde gøres, ikke alene, ikke til Skade, men til Gavn for Lovforslaget, hvis man for Dvrigt fastholdt dets almindelige Principer. Jeg benytter Leiligheden til at minde den meget ærede Indenrigsminister om, at en af hans Kolleger har ved et Lovforslag nylig anerkjendt det samme Princip for de kommunale Valg, som Flertallet her gjør gjældende, nemlig den meget ærede Justitsminister ved Lovforslaget om den kommunale Ordning paa Færøerne. Jeg tror for mit Vedkommende ikke, at Færøerne ere mere vidt fremstredne i Dplysning og Interesse for det kommunale Liv, end vi ere hertilands. Jeg antager, at Regjeringen bryder sig mindre om, at de tumle sig lidt deroppe, men anerkjender Regjeringen Principets Anvendelighed i en Del af Landet, maa den ogsaa erkjende den i et videre Omfang.

Der staar et Par andre Forslag paa Dagsordenen næst efter denne Sag, og de staa i en saa nær Forbindelse med denne, at jeg antager, at jeg er berettiget til at nævne dem med et Par Ord. Ærede Medlemmer ville da se, at disse to Lovforslag gaa ud paa det Samme, og at de findes indeholdte i vort Forslags § 1. Vedtager man vort Forslags § 1 eller Ændringsforslaget under Nr. 1, der foreslaar en anden Affattelse af Paragrafens første Linie, saa har man dermed vedtaget begge de to Lovforslag, som staa paa Dagsordenen næst efter denne Sag, men har vedtaget dem i en faktisk mere i Frihedsretning gaaende Skikkelse end den, de ærede Herrer Forslagsstillere have givet deres Forslag. Men, hvad er saa egentlig de to Lovforslag, som de ærede Herrer have stillet? Det er efter Indholdet, at bedømme væsentlig indskrænkende Ændringsforslag til det af de elleve Medlemmer indbragte Forslag, det er i Realiteten Ændringsforslag, der gaar ud paa at slaa dette Lovforslag ihjel, for saa vidt det gaar ud paa at indføre større Frihed i Kjøbstæderne og i Landdistrikterne, med Hensyn til Valgene af Amtsraad, Byraad og Sogneraad, og det gaar, hvad Kjøbenhavn angaar, kun ud paa at indføre den samme Frihed med Hensyn til Valget af Borgerrepræsentanter, som vi have foreslaaet. Altsaa en Maaned efter, at vi havde indbragt et Forslag, hvis § 1 gaar ud paa, at give alle Statteborgere lige Valgret ved Valget af Borgerrepræsentanter i Kjøbenhavn, komme tvende ærede Medlemmer med Forslag, der gaar ud paa, om ikke ganske, saa dog noget nær det Samme. Hvis nu de ærede Herrer vilde have nogen Frihed paa dette Omraade, hvad havde da været naturliggere, end at de havde givet os Understøttelse og sluttet sig til vort Forslag og havde sagt: „Vi kunne selvfølgelig ikke forlange Privilegier indførte for Kjøbenhavn, som vi ikke ville give det øvrige Land.“ Jeg gjør opmærksom herpaa, for at det kan staa klart og tydeligt, at det, som de ærede Medlemmer have foreslaaet, have vi forlangt foreslaaet i vor § 1. Det har Interesse at se, hvorledes de ærede Medlemmers Stilling vil blive til vort Forslag under Nr. 1, altsaa til § 1, naar det,